

فصل سوم کتاب الشموس المضيئه في الغيبه و الظهور و الرجعه

با این رهبر ما معارف مان، زندگی مان و همه دیانت مان را حفظ بکنیم و این باید یک راهی داشته باشد. وقتی آن راه در دسترس نباشد، در طول زمان کارهای مختلفی انجام می شود. شاید خود این که امام عسکری در عسکره و در دسترس نیست، تمرینی برای آن بوده باشد.

به هر حال، وقتی زمان غیبت می رسد، حکیمه خاتون— که خودش فرد بزرگی بوده— نقش مهمی دارد. دلیل بزرگی او نیز همین است که در امری با این اهمیت، امام عسکری مواظبت از نرجس خاتون را به ایشان واگذار می کند. آن هم نه به چند نفر، نه به خادمان یا همراهان، بلکه فقط به یک نفر: حضرت حکیمه. بنابراین معلوم است که حکیمه فردی بزرگ بوده و امام توجه ویژه ای به او داشته و امر را به او سپرده است. با این حال، می بینیم که در دو جا حضرت حکیمه دچار تردید می شود. این تردید نه به خاطر پایین بودن شأن او، بلکه به خاطر بزرگی و عظمت امر است.

یک بار هنگامی است که امام عسکری علیه السلام به او خبر می دهد: «امشب حجت خدا به دنیا می آید.» سپس می فرماید: «امشب برای افطار نزد ما بیا.»

آن شب نیمه شعبان بوده و حضرت روزه بوده است.

در روایت جزئیات چگونگی آگاهی امام نیامده است.

"فَإِنَّ اللَّهَ تَبَارَكَ وَتَعَالَى سَيُظْهِرُ فِي هَذِهِ اللَّيْلَةِ الْحُجَّةَ وَهُوَ حُجَّتُهُ فِي أَرْضِهِ"

آن کسی که همه به دنبال او هستید امشب به دنیا خواهد آمد.

"قَالَتْ فَقُلْتُ لَهُ وَمَنْ أُمُّهُ"

حکیمه می پرسد: «مادر این مولود کیست؟ کسی اینجا باردار.»

"قَالَ لِي نَرْجِسُ"

حکیمه با تعجب می پرسد:

"قُلْتُ لَهُ جَعَلَنِي اللَّهُ فِدَاكَ مَا بِهَا أَثَرُ"

حکیمه تعجب می کند، چون هیچ اثری از بارداری در نرجس نبود.

امام توضیح منطقی نمی آورد، بلکه تنها می فرماید:

"مَا أَقُولُ لَكَ"

«همان است که گفتم، صبر کن می بینی.»

چرا که حکیمه از حیث ایمان و درک مشکلی نداشت، اما امر بسیار عظیم بود.

وقتی حضرت نرجس می آید تا کفش های حکیمه را در بیاورد، حکیمه مخالفت می کند و می گوید:

«این بی احترامی است؛ تو مادر امام زمان هستی.» نرجس از حیا بسیار شرمنده می شود. سپس مشغول نماز شب می شود

و می خوابد. پس از آن، حکیمه نشانه های وضع حمل را در او می بیند. حالتی شبیه به اضطراب داشتند.

در آن حال، امام عسکری علیه السلام با دعایی (اسْمُ اللَّهِ عَلَيْكَ) او را به خدا می سپارد و آرامشی بر هر دو حاکم می شود. سپس کودک به دنیا می آید.

در این لحظه، حکیمه مشاهده می کند که حالات حضرت حجت عجل الله شیبیه حالات انبیا سلف است؛ همان گونه که در قرآن و کتب دیگر ادیان ذکر شده. این برای آن است که نشان دهند این حالات عجیب نیست، و نیز برای آن که روشن شود حضرت مهدی عجل الله میوه همه انبیاست. همه انبیا زحمات کشیدند تا بشریت به سمت هدایت رود، اما هدایت کامل در زمان حضرت حجت تحقق می یابد.

وقتی حضرت متولد می شود، امام عسکری به او می فرماید: «تکلم کن، فرزندم.» همان گونه که عیسی در گهواره سخن گفت، حضرت مهدی نیز سخن می گوید: شهادت به یگانگی خداوند، رسالت پیامبر، و امامت امامان تا رسیدن به امام عسکری، سپس سکوت می کند.

بعد از آن، امام عسکری علیه السلام به حکیمه می فرماید:

"قَالَ يَا عَمَّةُ إِذَا كَانَ يَوْمُ السَّاعِ"

«برو و روز هفتم بیا.»

وقتی حکیمه در روز هفتم می آید، می خواهد دوباره حضرت را ببیند، اما اثری از او نمی یابد.

با نگرانی می پرسد:

«فرزند کجاست؟»

امام می فرماید:

"قَالَ يَا عَمَّةُ اسْتَوْدَعْنَا الَّذِي اسْتَوْدَعْتَهُ أُمُّ مُوسَى عَلَيْهِ السَّلَامُ"

«ای عمه، او را همان گونه که مادر موسی سپرد، من نیز سپردم.»

این شباهت دوباره با انبیای گذشته است؛ همان گونه که مادر موسی او را به خدا سپرد و در نیل انداخت، اینجا نیز حضرت مهدی عجل الله به شکل دیگری سپرده شده است.

این نشان می دهد که تربیت و رشد حضرت باید در فضایی فراتر از عادی باشد، زیرا **مأموریت او بسیار عظیم است**؛ همان گونه که موسی با فرعون مواجه شد و لازم بود در محیطی خاص پرورش یابد.

سپس در روز هفتم دوباره حضرت را می آورند. تغذیه او نیز به شکلی متفاوت است.

بعد از روز هفتم امام عسکری علیه السلام به او می فرماید: «تکلم کن، فرزندم.»

حضرت دوباره سخن می گوید: شهادت و صلوات بر ائمه علیهم السلام، و آنگاه تلاوت آیه قرآن:

بسم الله الرحمن الرحيم

وَتُرِيدُ أَنْ نَمُنَّ عَلَى الَّذِينَ اسْتُضْعِفُوا فِي الْأَرْضِ وَنَجْعَلَهُمْ أَئِمَّةً وَنَجْعَلَهُمُ الْوَارِثِينَ وَنُتِمِّكِنَ لَهُمْ فِي الْأَرْضِ وَتُرى فِرْعَوْنَ وَهَامَانَ وَجُنُودَهُمَا مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ (قصص: ۵)

این آیه اشاره دارد به اراده خداوند که جهان از دست ظالمان پاک شود و مستضعفان—که همان مؤمنانی هستند که تحت فشار خلفا و سلاطین ستمگر بوده اند—وارث زمین شوند و جهان از آلودگی فاسدان و ظالمان پاک گردد.